

தமிழில் அற இலக்கியங்கள் - ஓர் அறிவியல் பார்வை

சு.லி. ஜினிமேபல்

உதவிப் பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை
பெத்தலா கல்வியியல் கல்லூரி, பெத்தலகேம்
கன்னியாகுமாரி

முன்னுரை

அறிவின் ஆற்றல் இற்றைநாளில் சூழலுலகென (Universe) விரிந்து அளப்பரிதாய் விளங்குகின்றது. மானுடச் சிந்தனைக் கதிர்களின் ஒளிச் சிதறல்கள் கலைகளின் தொடக்கம் என்பவர் அறிவோர். புண்டக் காலத்தில் அறிவியல் பொருண்மைகளும் கலைகளின் கலவையில் ஒளிர்ந்தன. தமிழ்ச் செம்மொழி இலக்கியங்கள் மேற்கணக்கு, கீழ்கணக்குப் பகுப்பில் பலுக்கப் பெறுகின்றன. இவற்றுள் கீழ்க்கணக்கில் சுட்டும் அறஇலக்கியங்கள். பதினெண்கீழ்க்கணக்கின் பதினோர் நூற்கள் அறத்தின் சிறப்பைப் பதிவுறு செய்கின்றன மூன்று இலக்கியங்கள் மருத்துப் பொருட்களை நயமுற நவிலுகின்றன. இவையொத்த அற இலக்கியங்கள் எதிரொளிக்கும் கணிதம், மருத்துவம், வாழ்வியல், நீரியல், குடும்பக்கலை, சுற்றுச்சூழலியலன்ன கருத்துகள் நடைமுறை அறிவியல் அணுகு முறைக்க ஒட்டியுள்ளதை எடுத்துரைப்பது இவ்-ஆய்வுக் கட்டுரையின் நோக்கமாக அமைகின்றது.

மலர்: 10

சிறப்பிதழ்: 1

மாதம்: செப்டம்பர்

வருடம்: 2022

P-ISSN: 2321-788X

E-ISSN: 2582-0397

DOI:

<https://doi.org/10.34293/sijash.v10iS1-5211>

org/10.34293/sijash.v10iS1-5211

v10iS1-5211

தமிழ்மொழி அமைப்பும் செவ்வியல் பகுப்பும்

“உலகம் என்களால் ஆனதுகசு என்பர் கிரேக்க கணிதவியலறிஞர் பித்தகோர்” தமிழர் சிந்தனையின் பதிவுகள் எண்ணைத் தொடக்கமாகக் கொண்டது. நிலம், தீ, நீர், வளி, விசும் போடைந்தும் கொண்டதுதான் உலகம் என்று வரையறை செய்யும் தொல்காப்பியர், அய்ந்துத் தனிமங்கள் (Elements) என்று என்களால் குறிப்பிடுவது நோக்கற்பாலது “ஒருவர் காவியம் கற்காமல், கவிதையைப் படிக்காமல் இருந்து விடலாம். ஆனால், கணக்கைக் கற்காமல் இருக்க முடியாது. அதனால்தான் நம் முன்னோர்கள் எண்ணும் எழுத்தும் கண்ணெனத் தரும் என்றும், எண் எழுத்து இகழேல் என்றும் கூறியுள்ளனர்.

வள்ளுவரோ,

எண்ணென்ப ஏனை எழுத்தென்ப இவ்விரண்டும்

கண்ணென்ப வாழும் உயிர்க்கு -

என்று எண்ணுக்கு முதலிடத்தைக் கொடுத்துள்ளதைக் கவனித்தாலே, கணக்கின் முக்கியத்துவம்” தமிழ்ச் சிந்தனையில் கால் கொண்டுள்ளதைத் தெரிய வைக்கின்றது.

இயற்கையாகத் தோன்றிய மொழிகளுள் தாய் போன்றது தமிழ் என்கின்றார் பாவாணர். தமிழ் மொழியின் அமைப்பு எண்களால் சுட்டி விளக்குவதற்கு இசைவானது. இதனைத் தமிழ்ச் சான்றோர் தமிழ் நெடுங்கணக்கு என்று இயம்புவர். தமிழ் நெடுங்கணக்கின் பெரும எல்லை 247 எழுத்துக்களாகும். இவை உயிர், மெய் என 2 ஆகி முறையே 12, 18 என விரியும். இவ் உயிரும், மெய்யும் புணர உயிர்மெய் 216 உய்யும். இவையும் 3 வகைமையாக வல்லினம் 6, இடையினம் 6, மெல்லினம் 6 எனச் சொல்லப் பெறுகின்றன.

இயல், இசை, நாடகம் என 3 ஆகி, அகம், புறமென அமுதத் தமிழ் 2 தொகையாகின்றன. மேற்கணக்கில் 18, கீழ்க்கணக்கில் 18 என அடிநிமிர்வில் பகுவாய்க் கணக்கிற்குப் பக்குவப்படுகின்றதைக் காண முடிகின்றது. நான் அடிகளுக்கு மேற்பட்டு ஈறிலியாய் அமையும் அடிகளைக் கொண்டமைவனவற்றை மேற்கணக்கென்றனர். நான்கு அடிகளுக்குட்பட்டவற்றை கீழ்க்கணக்கு என்றனர். இப்பதினெட்டையும் மிகச் சுருங்கிய கணித வாய்பாடன்ன வெண்பாவில் நெடுவெண்பா, குறுவெண்பா என்றளந்து கட்டினர். இவ்வாறு அடிவரையறை, சுருக்கம், உரிய சொற்சொட்டும் கொண்ட வெண்பாக்களால் ஆனது 18 கீழ்க்கணக்குப் பனுவல் களாகின்றன. வெண்பா 4 அடிகளையும், குறுவெண்பா 2 அடிகளையும் கொண்டது. நூலடி வெண்பா போன்று இலக்கியங்களை எண்களால் குறிப்பிடும் போக்கில் கணிதவியல் சிந்தனைக்குத் தலைமையிடம் கொடுத்தவர்களாகத் தமிழ்ச் சான்றோர் திகழ்ந்தனர் என்பதை, “பழங்காலத்தில் கல்வி கற்பிக்கும் ஆசிரியரை, கணக்காயர் என்று அழைத்தமையும், கணக்கின் சிறப்பை விளக்கும்” என்று

புவண்ணன் தமிழிலக்கியப் புலத்தில் காணும் கணிதவியலின் ஆளுமைக்கூறு உறுதியாக அறிவிக்கின்றது.

கணிதவியலும் பதினமவியலும்

பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூற்களை இயற்றியவர் கணிதத்தில் வல்லுநராய் விளக்கியுள்ளனர். இப்பனுவல்களின் பெயரமைப்பு எண்களால் சுட்டப் பெறுகின்றன. குறள் என்ற சொல் ஈரடிகளால் ஆன குறுவெண்பாவினைக் குறிக்கின்றது. நாலடியார், நான்மணிக்கடிகை, கார்நாற்பது, களவழி நாற்பது, இன்னா நாற்பது, இனியவை நாற்பது, அய்ந்திணை அயம்பது, அய்ந்திணை எழுபது, திணைமொழி அயம்பது, திணைமாலை நூற்றைம்பது, திரிகடுகம், பழமொழி நானூறு, சிறுபஞ்ச மூலம் ஆகிய 14 நூற்கள் எண்களின் பெயராலேயே விளிக்கப் பெறுவது நினைவுகூறத்தக்கது.

அண்மைக் கால அறிவியலின் அளவையியலில் காணும் பதினம முறை (தசம முறை) கணக்கீட்டு எளிமைக்கும், சீர்மைக்கும் கையாளப் பெறுகின்ற அறிவியல் இவ்வெளிய முறை, சிறந்தபத்து, அறிவுப் பத்து, பழியாப் பத்து, துவ்வாப்பத்து, அல்லபத்து, இல்லைப் பத்து, பொய்ப்பத்து, எளிய பத்து, நல்கூர்ந்த பத்து, தண்டாப் பத்து என்று முதுமொழிக் காஞ்சி மொழிதலில் காணமுடிகின்றது. தமிழ்ச் சிந்தனையில் முகிழ்த்த இப் பதினம இலக்க முறைக்குரிய கணித அறிவியலுக்கு, “சிந்துவெளி மக்களிடையிலும் 10, 100 எனப் பதின் (தசம) மடங்கு எண்கள் தென்னாட்டுத் தமிழரிடமிருந்தே சென்றுள்ளன”

என்று முனைவர் இரா. மதிவாணனின் கூற்று முன்மொழிவாக அமைகின்றது. “முதுமொழிகள் அல்லது முதுரைகள் அறிவியல் நூல்களுக்குத் தொடக்கமாகத் தோன்றுகின்றன” எனும் முனைவர் க.த.திருநாவுக்கரசு ஆய்வறிக்கை தமிழரின் கணக்கியல் அறிவியலுக்கு வழிமொழியாகி வலுவுட்டுகின்றது.

அறநெறிகளும் மருத்துவக் கருத்துகளும்

அறிவியலில் உண்மையும் கருத்தும் கலந்து முதலிடம் பெறுகின்றன. இலக்கியங்களில் புனைவும், கற்பனையும் இழைந்த வருணனைகள் முன்னிலை வகிக்கின்றன. தமிழ் மருத்துவம் எனும் சித்த மருத்துவம் பல மருந்துப் பொருட்களைக் கொண்டது. இதனைத்திரிகடுகம், ஏலாதி, சிறுபஞ்சமூலம் ஆகிய நூற்கள் இனிது நுவலுகின்றன. கடுக்கும் குணமுடைய பொருட்களான சுக்கு, மிளகு, திப்பிலிகளுள் ஒன்றையோ அன்றி இம்மூன்றையுமோ உணர்த்துவது திரிகடுகம். மக்களின் உடல் நோயைப் போக்கும் திரிகடுகம் போன்று இந்நூலின் பாடல்தோறும் உரைக்கப் பெறும் மூன்று கருத்துகள் மக்களின் உளநோய்களைப் போக்கும் மருத்துவ முறைக்குச் சான்றாக விளங்குகின்றன.

மானுடர் நோய்கள் பற்பல. இவற்றுள் மூப்பு என்பதும் ஒருவகை நோய் என்பர் மருத்துவ அறிவியலர். இதற்குரிய மருத்துவ முறைக்கு மூப்பியல் (GERIATRIC MEDICINE) என்று பெயர். இம்மருத்துவத்தால், மனிதருடல் விரைவில் மூப்படையும் காலத்தை / போக்கைத் தள்ளிடப் போட இயலும் என்கின்றனர் மருத்துவ வல்லுநர். மருத்துவ அறிவியலின் இவ்வணுகுமுறை “ஏவாமல் தாமாகச் செய்யும் இயல்புடைய மக்களைப்பெற்றவர்கள். மூப்பெனும் நோய் அளந்து காக்கும் மருந்துப் போன்றவர்கள்” என்ற திரிகடுக நூலின் கருத்துகளில் எதிரொளிக்கக் காணமுடிகின்றது. ஏவாமக்கள் மூவா மருந்து என்ற முதுமொழியும் இதனைச் சுட்டுகின்றது. இவ்வாறு, “அற இலக்கியங்களுக்கு உயிராக விளங்குவன கருத்துகள்” என்பதால் அற இலக்கியங்கள் ஓர் அறிவியல் பண்பைப் பெற்றுள்ளதை நிறுவிடவியலுகின்றது.

அறிவியலில் இலக்கியப் போக்கு

உடம்பார் அழியின் உயிரார் அழிவர் என்பது திருமூலரின் திறம்பா கருத்து. உடம்பை வளர்க்கும் முறைமை தெரியின், உடலுடன் உயிர் வளர்க்கும் திறன் பெறவியலும், கல்லாமை நோய்க்கு மருந்து கல்வியாகிறது. உடல் நோயொத்து உயிர்க்கும் நோய்கள் பற்பல. பொய், கொலை, புலால் உண்ணுதல், களவு என்பன உயிரைப் பற்றும் நோய்கள். இவற்றிற்கு மருந்தாவன அருளுடைமை, மெய்ம்மை, புலால் உண்ணாமை, திருடாமை ஆகியன. சிறு வழு துணைவேர், நெருஞ்சிவேர், சிறுமல்லிவேர், பெருமல்லிவேர், கண்டங்கத்தரி வேர் என்ற அய்ந்து வேர்களும் மக்களின் உடல்நோயைத் தீர்க்கவல்ல மருந்துகள். இதனையொத்து, சிறுபஞ்சமூலம் நூலின் ஒவ்வொரு பாடலிலும் கூறப்பெறும் அய்ந்து கருத்துகளும் மக்களின் அறியாமைப் பிணிக்கு மருந்தாவன அறக்கருத்துகள் என்று மருத்துவ அறிவியலை உவமைப்படுத்து கின்றது. தமிழ் அற இலக்கியத்தின் இப்போக்கு, இலக்கியத்தில் அறிவியல் கூறுகள் காணக் கிடப்பன போன்று, அறிவியலில் ஓர் இலக்கியப் போக்கு இழையோடி மிளிர்வதைப் பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூற்கள் பகலவ ஒளியாய் எதிரொளிக்கின்றன.

நீரியல் அறிவியல்

உலகம் என்பது உயிர்கள் உள்ளடங்கியது. உயிரிகளுக்கு நீர் மூலப்பொருள் நீரின்றி உலகு அமையாது என்பது தமிழரின் அறிவுக் கோட்பாடு. இந்நீரும் வான்மழையின் மூலமே இவ்வுலகு பெறுகின்றது என்கிறார் திருவள்ளுவர்.

மழை நீரின் அறிவியல் கண்டுபிடிப்பை “குழந்தைசாமி மாதிரியாக” உலகம் முழுவதும் பொறியில் மாணவர்களால் கற்கப் பெறுகின்றது. நீர் நிலைகளில் உள்ள நீர் கதிரவ வெப்பத்தால் ஆவியாகிறது.

இது வானில் முகிலாக உருவாகின்றது. இம்முகில் குளிர்ந்து மீண்டும் மழையாகப் பொழிந்து நீர் நிலைகளில் தேங்குகின்றது. இது நீர் சுழற்சி என்று நீரியலில் சொல்லப் பெறுகின்றது. இந் நீரியலில் அறிவியல் (hydrology's) கருத்து, “உப்பு நீரைக் கடலிலிருந்து முகந்து ஆவியாகி, பின் மழை நீராகிய நன்னீரைப் பொழிகின்றது. அதுபோல் நற்பண்புடையார் தீதகற்றி மாண்புடையராக மக்களுக்குப் பயன்படுவர்” எனும் அறக்கருத்தில் காண ஏதுவாகின்றது. அற இலக்கியத்தின் இப்பதிவு ‘சுகடல்நீர் குடிநீர் (நன்னீர்) ஆகும் பண்புடையதுசுக எனும் அறிவியல் உணர்வுடன் ஒத்திருக்கும் உண்மை புலனாகிறது.

அறநெறியியலில் அளவையியல்

அறிவியலுக்கு எண்ணிக்கையும் அளவீடும் (Measurement) இன்றியமையாத அடிப்படைகள். தமிழ் அறநெறி இலக்கியங்களில் ஒன்றான ஏலாதியில், “ஏலம் ஆகிய ஆறுபொருள்கள் சேர்ந்த ஒருவகைச் சூர்ணம் ஏலாதி என மருத்துவ நூல்களில் கூறப்பெறும். ஏலம் ஒரு பங்கு, இலவங்கப் பட்டை இரண்டு பங்கு. நாககேசரம் மூன்று பங்கு, மிளகு நான்கு பங்கு, திப்பிலி அய்ந்து பங்கு, சுக்கு ஆறு பங்கு என்ற அளவுப்படிச் சேர்த்து ஆக்குவதைப் போன்று, உயிருக்கு உறுதுணையான அறநெறியை உரைக்கும் ஒப்புமை நீர்மையில் இப்பெயரை பெற்றுள்ளது” என்ற கூற்றிலிருந்து அறிவியலின் அடிப்படைப் பண்பான அளவீடு, மருந்தியல் முறைகளுக்கு முதலிடம் கொடுக்கப் பெற்றுள்ளதை அறிய இயலுகின்றது.

முக்காலத்து உண்மை அறிவியலின் தன்மை
தற்காலத் தன்மை (Presence) அறிவியலின் உயிர்நாடி போன்றது. அதனுடன், முற்கால, பிற்காலத் தன்மைகளும்

இன்றியமையாதன. இயற்கையின் அகப்புற நிகழ்வுகளின் உண்மைகள் தமிழ் அற இலக்கியங்களின் மாறா விதிகளாக (Laws) இடம் பெற்றுள்ளன. இதனை, “எக்குடியிலும் நன்மக்கள் தோன்றுவர் உயிர்கள் பிறக்கும்போதே மறைகென மறையாது இறக்கும்போது நிலவென நில்லாது விண்மீன், திங்கள், கதிரவன் என்றும் உள்ளவை நோயும் முயற்சியும் (சிகிச்சையும்) என்றும் உள்ளவை ஈவாரும் ஏற்பாரும் என்றும் உள்ளனர். பிறப்பார் இறப்பார் என்றும் உள்ளனர்” என்ற இயற்கையின் நிலைத்த முடிபுகளுக்கு எடுத்துக்காட்டாகத் திகழ்கின்றதை அறிய ஏதுவாகின்றது.

குடும்பக்கலை

கணவன், மனைவி, மக்கள், பெற்றோர், சுற்றத்தினர் கொண்ட நல்லதோர் குடும்பம் பல்கலைக்கழகம் என்பது தமிழ்ப் பண்பாடு. இத்தகையதக் கூட்டுக் குடும்பம் சிதைவுற்று வருகின்றது. குடும்பச் சிக்கல்களும், மணமுறிவுகளும் மிகுகின்ற காலம்து. இச்சூழலில், “இளமையில் கல்வி நல்குதல், பெற்றோர்களை வழிபட்டுப் போற்றுதல், சான்றோர் வழிச் செல்லுதல் உயர்ந்த அறங்கள்” என்று தமிழ் அறநெறி இலக்கியங்கள் காட்டும் குடும்பக்கலை (Science of Family Life) கருத்துகள் ஏற்புடையனவாகின்றன.

சூழலியல் அறிவியல்

இயற்கையுடன் இயைந்த வாழ்வியலைப் பழந்தமிழர் மேற்கொண்டனர். இற்றைச் சூழலியல் பேரிடர்க்குப் பழந்தமிழ்ச் சுட்டும் திணை ஒழுக்கமும், திணைத் தொழில் நுட்பமும் தீர்வாக அமைகின்றன என்பர் சூழலியல் அறிவியலர். இக்கருத்தை எதிரொலிக்கும் வகையில், “அறச் செயல்களுக்கும் இயற்கை நெறிகளுக்கும் நெருங்கியத் தொடர்பு நிலவுகின்றது.

மன்னனும் மக்களும் நெறி தவறி நடந்தால் இயற்கை தன் நிலை மாறும். குடிமக்களை வருத்தி வரி வாங்கும் மன்னனின் நாட்டில் மழை பெய்யாது. பொய் பேசுவோர் நாட்டில் மழை பெய்யாது. வலிமை வாய்ந்த இயற்கையை நெறிப்படுத்தும் ஆற்றல் அறத்திற்கு உண்டு” என்ற திரிகடுகப் பாடல் கருத்து எடுத்தியம்புகின்றது. “காவோடு அறக்குளம் தொட்டல் மிகவினிதே” என்ற மூதுரையும் இங்கு எண்ணிப் பார்க்கப் பொருத்தமாகின்றது.

முடிவுரை

தமிழில் ஒளி ரும் அற இலக்கியங்கள் வாழ்க்கையைப் புரிந்துகொள்ள நாடிய வேட்கையில் தேடிய மணிகளாக விளங்குகின்றன. அவை, “புறப்பொருள்களின் மறைபொருள்களைப் பேரார்வத்தோடு துருவித் துருவி ஆய்ந்து காண்பது அறிவியல் அகப்பொருளின் மறைபொருளை ஆய்ந்து காண்பது இலக்கியம்” எனும் இரு பொருண்மைகளும் ஒருசேர அமைந்த அறிவியல் இலக்கியம் எனும் வகைமைக்கு எடுத்துக்காட்டாகத் திகழ்கின்றன.